Thesis Title Synthesis of Molecular Imprinted Polymers for

Nevirapine Detection

Author Mr. Singha Komkham

Degree Master of Science (Chemistry)

Thesis Advisor Dr. Mookda Pattarawarapan

ABSTRACT

Nevirapine (NVP) is a non-nucleoside reverse transcriptase inhibitor which is widely used for the treatment of HIV infected patients. Maintaining sufficient NVP plasma drug levels is critical to reduce the risk of drug resistance and treatment failure. Although HPLC is generally applied for drug monitoring purpose, the technique which is often laborious, require highly specialized technicians and expensive instruments. Alternative simple, cheap and reliable methods for NVP detection are therefore needed, particularly in resource-limited settings.

Molecular imprinted polymer (MIP) is a polymeric material which can bind selectively to the compound of interest. Due to its ease of preparation and its stability, attempts in using MIP as a recognition element in place of biological antibody in drug monitoring assays have gradually increased. In this study, a series of MIPs were synthesized and their binding characteristics were investigated. Finally,

the suitable MIP candidates that bind to NVP selectively with high affinity were used to develop an enzyme-link immunosorbent assay for NVP detection.

In preliminary experiments, nicotinamide (NAM) was used as the template molecule in MIP syntheses due to its structural similarity to NVP. NAM-imprinted polymers (P1-P11) were synthesized by bulk and precipitation polymerization methods by varying the type and ratio of functional monomers, crosslinkers and porogens. These polymers were screened for their binding activity toward NAM by UV rebinding experiments. The result showed that the methacrylic acid and itaconic acid are the best among other functional monomers while ethylene glycol dimethacrylate and trimethylopropane trimethacrylate are suitable for crosslinkers, when CH₂Cl₂ and a solvent mixture (tetrahydrofuran : methanol : water) were used as porogens. MIPs obtained showed better binding abilities, as deduced from the binding of P3, P4, P8 and P11.

The same conditions used in preparing the best NAM-imprinted polymers were adopted in the synthesis of MIPs using nevirapine as the template. Thus, NVP-imprinted polymers (P12-P16) were synthesized by bulk and precipitation polymerization methods. The UV binding study showed that P15 synthesized under the same condition as P11 exhibited the best binding ability to NVP in both organic and aqueous medium.

SEM technique was used to study the morphology of polymeric particles obtained from bulk and precipitation polymerization. The SEM micrographs showed the particles obtained from bulk method is irregular in shape with the size range of $5-15~\mu m$. The particles from precipitation method are densely fused microspheres in the size of 100-200~n m.

The selectivities of polymers P11 and P15 were evaluated by UV binding of their templates and other structurally related compounds. The results showed that P11 exhibited high selectivity for NVP compared with the other tested compounds whereas P15 showed high percent bound to NVP but also bound to NAM. This may be due to structural similarity of NAM and NVP in which NAM structure is actually part of NVP structure.

Finally, the polymer P11 and P15 were used to develop an enzyme-linked immunoassay for NVP detection. The antigen NVP was labeled with HRP enzyme and the colorimetric reaction of TMB was used for detection. The calibration curves were obtained corresponding to NVP concentrations ranging from 10-300 and $100\text{-}400~\mu\text{g/ml}$ for using P11 and P15, respectively.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การสังเคราะห์ โมเลกุลาร์อิมพรินเทคพอลิเมอร์เพื่อการ ตรวจหาบีวิราพีน

ผู้เขียน

นายสิงหา คมขำ

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เคมี)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คร. มุกคา ภัทราวราพันธ์

บทคัดย่อ

นีวิราพีน (เอ็นวีพี) เป็นตัวขับขั้งเอนไซม์รีเวอร์สทรานสคลิปเทสชนิดนอนนิวคลิโอไซด์ที่ นิยมใช้อย่างแพร่หลายสำหรับรักษาผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวี การรักษาระดับของยาในพลาสมาให้ เพียงพอเป็นสิ่งสำคัญที่จะลดความเสี่ยงของการคื้อยาและความล้มเหลวในการรักษา แม้ว่าปกติ เทคนิคโครมาโทรกราฟีของเหลวแบบสมรรถนะสูงจะถูกประยุกต์ใช้ในการติดตามปริมาณยา อย่างไรก็ตามเทคนิคนี้มักจะทำได้ยาก ต้องการนักเทคนิคที่มีความชำนาญเฉพาะด้านและเครื่องมือ ที่มีราคาแพง คังนั้นวิธีการตรวจหานีวิราพีนที่ง่าย ราคาถูกและน่าเชื่อถือจึงเป็นสิ่งที่ต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ที่มีทรัพยากรอย่างจำกัด

โมเลกุลาร์อิมพรินเทคพอลิเมอร์ (เอ็มโอพี) เป็นวัสคุพอลิเมอร์ซึ่งสามารถจับได้อย่าง จำเพาะกับสารที่สนใจ เนื่องจากเตรียมได้ง่ายและมีความเสถียร ทำให้มีความพยายามในการใช้ เอ็มไอพีเป็นส่วนตรวจวัดเพื่อใช้แทนที่แอนติบอดีในการตรวจวัดการติดตามปริมาณยามีมากขึ้น ในการศึกษานี้ได้สังเคราะห์เอ็มไอพีและทคสอบความสามารถการจับกับสารโมเลกุลต้นแบบ จากนั้นเอ็มไอพีที่เหมาะสมซึ่งสามารถจับกับนีวิราพีนได้อย่างจำเพาะด้วยสัมพรรคภาพที่สูงจะถูก ใช้เพื่อพัฒนาวิธีเอนไซม์ลิงค์อิมมูโนซอร์บเบนท์แอสเซย์ เพื่อใช้ในการตรวจหานีวิราพีน

ในการทดลองเบื้องต้น นิโคตินาไมด์ถูกใช้เป็นสารโมเลกุลต้นแบบในการสังเคราะห์ เอ็มไอพี เนื่องจากมีโครงสร้างที่คล้ายคลึงกับนีวิราพีน นิโคตินาไมด์-อิมพรินเทคพอลิเมอร์ (พี 1 - พี 11) ถูกสังเคราะห์โดยวิธีพอลิเมอร์ไรเซชันแบบบัลค์และแบบตกตะกอนโดยเปลี่ยนแปลง ชนิดและอัตราส่วนของฟังก์ชันนัลมอนอเมอร์ ครอสลิงเกอร์และตัวทำละลาย พอลิเมอร์ทั้งหมดถูก คัดสรรความสามารถในการจับกับนิโคตินาไมด์โดยการทดสอบการจับของนิโคตินาไมด์กับ

พอลิเมอร์ด้วยเทคนิคอัลตราไวโอเลตสเปกโทรสโกปี ผลการทคลองพบว่าเมทาคริลิคแอซิดและอิ ทาโคนิคแอซิดให้ผลดีที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับฟังก์ชันนัลมอนอเมอร์ตัวอื่น ในขณะที่เอทิลลิน ใกลคอลไคเมทาคริเลทและไตรเมทิลโลโพรเพนไตรเมทาคริเลทเป็นครอสลิงเกอร์ที่เหมาะสม เมื่อ ใช้ไคคลอโรมีเทนและสารละลายผสมของเตตระไฮโครฟิวแรน เมทานอลและน้ำเป็นตัวทำละลาย พอลิเมอร์ที่ได้มีความสามารถการจับได้คีซึ่งสรุปได้จากพอลิเมอร์ พี 3 พี 4 พี 8 และพี 11

สภาวะที่ดีที่สุดที่ใช้ในการเตรียมนิโคตินาไมด์-อิมพรินเทดพอลิเมอร์ถูกนำมาใช้ ในการสังเคราะห์เอ็มไอพีซึ่งใช้นีวิราพีนเป็นโมเลกุลต้นแบบ ดังนั้นจึงได้สังเคราะห์นีวิราพีนอิมพรินเทคพอลิเมอร์ (พี 12 - พี 16) โดยวิธีพอลิเมอร์ ไรเซชันแบบบัลค์และแบบตกตะกอน จากการศึกษาการจับของนีวิราพีนกับพอลิเมอร์ด้วยเทคนิคอัลตราไวโอเลตสเปกโทรสโกปี แสดง ให้เห็นว่าการสังเคราะห์ภายใต้สภาวะเดียวกันกับพี 11ให้พอลิเมอร์ที่แสดงความสามารถการจับกับ นีวิราพีนได้ดีที่สุด ทั้งในตัวกลางอินทรีย์และตัวกลางที่เป็นน้ำ

เทคนิคกล้องจุลทรรศน์อิเล็คตรอนแบบส่องกราดใช้เพื่อศึกษาลักษณะรูปร่างของพอลิเมอร์ ที่ได้จากวิธีแบบบัลค์และแบบตกตะกอน ภาพที่ได้จากเทคนิคนี้แสดงให้เห็นว่าพอลิเมอร์ที่ได้จาก วิธีการสังเคราะห์แบบบัลค์มีลักษณะที่ไม่สม่ำเสมอและมีขนาดอยู่ในช่วง 5-15 ไมโครเมตร และพอ ลิเมอร์ที่ได้จากวิธีการสังเคราะห์แบบตกตะกอนมีลักษณะเป็นไมโครสเฟียร์ที่เชื่อมต่อกันอย่าง หนาแน่น ซึ่งมีขนาด 100-200 นาโนเมตร

ความจำเพาะของพอลิเมอร์พี 11 และพี 15 ได้ถูกทดสอบโดยเปรียบเทียบการจับของพอลิ แมอร์กับโมเลกุลต้นแบบกับสารประกอบอื่นๆที่มีโครงสร้างสัมพันธ์กัน ผลการทดลองพบว่าพี 11 แสดงความจำเพาะสูงกับนีวิราพีนเมื่อเปรียบเทียบกับสารตัวอื่น ในขณะที่พี 15 สามารถจับได้กับนี วิราพีนและนิโคตินาไมด์ เนื่องมาจากความคล้ายกันของโครงสร้างของทั้งสองโมเลกุล ซึ่งโครงสร้างของนิโคตินาไมด์เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างนีวิราพีน

พอลิเมอร์พี 11 และพี 15 ถูกใช้เพื่อพัฒนาวิธีการตรวจหานีวิราพีนโดยวิธีเอนไซม์ลิงค์-อิมมูโนแอสเซย์ นีวิราพีนแอนติเจนถูกติดฉลากด้วยเอนไซม์ฮอร์สแรคิสเปอร์ออกซิเดส (เอชอาร์พี) และปฏิกิริยาการเกิดสีของทีเอ็มบีถูกใช้เป็นตัวติดตามปฏิกิริยา กราฟมาตรฐานที่ได้ สัมพันธ์กับความเข้มข้นของนีวิราพีนในช่วง 10-300 และ100-400 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร เมื่อใช้ พี11 และพี 15 ตามลำดับ